

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 08-05-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPFRE
Sagsnr.: 1601180
Dok. nr.: 353838

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 21. april 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (L 185 – Lov om anvendelse af tvang ved somatisk behandling af varigt inha-
bile (tvangsbehandlingsloven)) til sundhedsministeren, som hermed besvares.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL).

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor der skal være to forskellige definitioner af tvang i henholdsvis tvangsbehandlingsloven og psykiatriloven?”

Svar:

Efter psykiatrilovens § 1, stk. 3, forstås ved tvang anvendelse af foranstaltninger, for hvilke der ikke foreligger et informeret samtykke efter kapitel 5 i sundhedsloven. Såfremt der er afgivet et samtykke efter reglerne i sundhedslovens kapitel 5, vil der ikke efter psykiatriloven være tale om tvang.

Af bemærkningerne til bestemmelsen i psykiatrilovens § 1, stk. 3, (lov nr. 534 af 8. juni 2006) følger det, at en patient, der på grund af inhabilitet, jf. sundhedslovens kapitel 5, ikke selv kan give et informeret samtykke til behandling m.v., skal inddrages mest muligt i beslutningsprocessen, også selv om der er legale repræsentanter, der er bemyndiget til at varetage patientens interesser gennem det informerede samtykke.

Med de foreslåede regler (tvangsbehandlingsloven) bliver det muligt at behandle patienter med samtykke fra patientens nærmeste pårørende, værge eller fremtidsfuldmægtig, selvom patienten i ord eller handling modsætter sig behandling.

Efter den foreslåede § 1, stk. 2, forstås ved tvang anvendelse af foranstaltninger, som en patient i ord eller handling modsætter sig. Såfremt der i lovforslaget ikke fastsættes en anden definition af tvang end den, der gælder i psykiatriloven, vil de foreslåede regler, hvorefter der faktisk er krav om informeret samtykke efter sundhedslovens kapitel 5, ikke blive omfattet af tvangsbegrebet.

Med venlig hilsen

Karen Ellemann / Frederik Rechenback Enelund